

In de tweede plaats werd door het Bestuur voorgesteld de redactie van het Nederlandsch Kruidkundig Archief voortaan op te dragen aan het »Bestuur van de Nederlandsche Botanische Vereeniging." De Voorzitter deelde mede hoe de redactie van het Archief oorspronkelijk buiten de Vereeniging om was samengesteld; dat Prof. Suringar van de oudere redactie de eenig overgeblevene was en dat deze in 1888 toen het Kruidkundig Archief in handen der Nederlandsche Botanische Vereeniging overging, voorstelde de bestuursleden als zoodanig tot redacteuren te benoemen. Suringar, als oudste redacteur stond daarom vooraan, terwijl de naam van Prof. Oudemans uit welwillendheid van den kant van Prof. Suringar is blijven staan, ook lang nadat de Heer Oudemans als bestuurslid was afgetreden.

De vrees van den Heer C. Ritsema dat wellicht latere bestuursleden moeilijk te vinden zouden zijn om de beslommingen aan de redactie verbonden op zich te nemen, werd door den Voorzitter niet gedeeld, daar z. i. die van betrekkelijk geringen aard zijn.

In stemming gebracht werd het bestuursvoorstel aangenomen.

Door den Voorzitter werd medegedeeld dat van Prof. J. MacLeod te Gent een schrijven was ingekomen, waarin door hem de wenschelijkheid betoogd werd om het werk van Mej. Destrée over de hoogere zwammen in Nederland, zoodanig uit te breiden, dat ook de niet in Nederland, doch wel in Noordelijk België voorkomende soorten er in werden opgenomen, waardoor, zoo hij vermeende, de oplaag zou kunnen vergroot en de onkosten zouden verminderen. In geval de Ned. Botanische Vereeniging en Mej. Destrée tot een zoodanige uitbreiding zouden willen medewerken, meende Prof. MacLeod vrij zeker te zijn van den steun van Dodonaea.

Het voorstel van Prof. MacLeod becijferende was het bestuur tot de overtuiging gekomen, dat daardoor trots de uitbreiding, voor de Ned. Bot. Vereeniging eene besparing van ± f 80 zou worden bereikt, en meende dus in beginsel tot de samenwerking te moeten besluiten.

Reeds had Prof. MacLeod in antwoord op eene mededeeling van dat besluit het verkrijgen van clichés in uitzicht gesteld en de medewerking van Dodonaea zoo goed als zeker genoemd, toen aan al die schoone droombeelden een einde werd gemaakt door Mej. Destrée, die zich niet bereid kon verklaren de voorgestelde wijzigingen aan te brengen, daar dit voor haar eene geheele omwerking zoude beteekenen. Wel wilde zij alleen het eerste stuk zoodanig uitbreiden. Daar hierdoor het doel geenszins bereikt zoude worden is het geheele plan in duigen gevallen.

Verschillende leden betreuren het, dat er van deze zaak niets zou kunnen komen, doch daar, staande de Vergadering, moeilijk de juiste middelen kunnen worden beraamd om alsnog tot de beoogde uitbreiding te geraken, werd door de Vergadering aan het bestuur opgedragen in dien zin werkzaam te zijn.

De Heer Dr. Costerus verliet de Vergadering, maar overhandigde aan den Heer Kok Ankersmit eenige planten uit Zermatt, om die later ter tafel te brengen.

Van den Heer W. W. Schipper was bericht ontvangen dat volgens door hem verkregen inlichtingen Vlachtwedde voor de a.s. Zomervergadering ongeschikt was, omdat er geen voldoende logies is. Daar bovendien de communicatie, thans zeer primitief, bijna zeker het volgende jaar door een stoomtram verzekerd zal zijn, meende schrijver dat de Vereeniging beter zoude doen in 1899 elders te vergaderen, om dan een jaar later van Winschoten uit Vlachtwedde te bezoeken.

Tengevolge van dit schrijven stelde het Bestuur voor, de Zomervergadering dit jaar te Tilburg te houden, eene plaats op de vorige Zomervergadering reeds genoemd. Daar de aanwezige leden hiermede niet allen instemden, en sommigen dan toch liever te Ter-Apel wilden vergaderen, eene plaats die goede hotels heeft en zooals de Heer Kok Ankersmit mededeelde betrekkelijk gemakkelijk te bereiken was, werd na eene korte bespreking in stemming gebracht of de Zomervergadering te Ter-Apel of Tilburg zoude gehouden worden; met 5 tegen 4 stemmen werd Ter-Apel als plaats voor het houden der aanstaande Zomervergadering aangewezen.